

REKOMENDACJE DLA POLSKIEJ PREZYDENCJI W RADZIE UNII EUROPEJSKIEJ

LIPIEC-GRUDZIEŃ 2011

AMNESTY
INTERNATIONAL

Dążenie do zacieśnienia współpracy z krajami sąsiadującymi z Unią Europejską

Partnerstwo Wschodnie a problem łamania praw człowieka na Białorusi

- W związku ze Szczytem Partnerstwa Wschodniego, który odbędzie się we wrześniu 2011 roku w Warszawie, zwracamy się do Prezydencji z apelem o wywieranie presji na rząd Białorusi, w celu jak najszybszego uwolnienia więźniów sumienia i zniesienia kary śmierci. Białoruś jest jedynym krajem w Europie, w którym wciąż dokonuje się egzekucji. Aneks do niniejszych Rekomendacji zawiera informacje o osobach uznanych przez Amnesty International za więźniów sumienia na Białorusi. Osoby te są szczególnie narażone na pogwałcenie ich praw i wolności obywatelskich.
- Zwracamy się również do Prezydencji z apelem o uzyskanie wsparcia pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej, w celu zagwarantowania wolności zrzeszania się oraz wolności wyrażania swoich poglądów.

Rozszerzenie Unii Europejskiej - niedokończona sprawa Chorwacji

- Pomimo, iż proces negocjacji akcesyjnych Chorwacji do Unii Europejskiej jest obecnie w fazie końcowej, obszar sądownictwa i praw podstawowych wciąż pozostaje dużym wyzwaniem. Państwa Unii Europejskiej powinny domagać się od Chorwacji podjęcia zdecydowanych działań mających na celu osądzenie zbrodni wojennych oraz zapewnienie ofiarom oraz ich rodzinom prawa do rzetelnego procesu i odszkodowań za zbrodnie popełnione w trakcie wojny w Chorwacji w latach 1991-1995.
- Oczekujemy, że Prezydencja wraz z państwami członkowskimi, będzie wspierała warunki przystąpienia Chorwacji do Unii Europejskiej określone przez Komisję Europejską oraz dołoży wszelkich starań, aby zostały one wypełnione. Konieczne jest, aby podejście Unii Europejskiej do procesu akcesyjnego Chorwacji, było odpowiedzialne, bowiem będzie stanowił on wzór dla negocjacji akcesyjnych z pozostałymi państwami Bałkanów Zachodnich.

Odpowiedzialność rządów państw za naruszenia praw człowieka w ramach 'wojny z terroryzmem'

- Zwracamy się do Prezydencji z apelem o podjęcie działań prowadzących do zapewnienia pełnej odpowiedzialności państw członkowskich Unii Europejskiej, które uczestniczyły w amerykańskim programie nielegalnych transferów i tajnych więzień CIA. Ponadto chcielibyśmy podkreślić, że zastraszanie się tajemnicą państwową w celu ochrony danych niejawnych, nie może być usprawiedliwieniem odmowy ofiarom uprowadzeń i tortur prawa do rzetelnego procesu i odszkodowań.
- W odniesieniu do niektórych państw Unii Europejskiej istnieją podejrzenia o zaangażowanie w amerykański program nielegalnych transferów i tajnych więzień CIA. Niepokój wzbudza szczególnie sytuacja na Litwie, gdzie w ostatnim czasie wstrzymano dochodzenie, oraz w Rumunii gdzie w ogóle nie wszczęto śledztwa, pomimo informacji o istnieniu tajnych więzień CIA na terenie obu tych krajów.
- Prezydencja powinna przyczynić się do tego aby polskie śledztwo w sprawie doniesień o istnieniu tajnego więzienia w Starych Kiejkutach stało się pozytywnym przykładem dla pozostałych krajów Unii Europejskiej. Jest to szczególnie ważne bowiem w śledztwie tym Abu Zubajda oraz Abd al-Rahim al-Nashiri otrzymali status pokrzywdzonych.
- Znaczącą inicjatywą jest również deklaracja woli Parlamentu Europejskiego do opracowania raportu, w oparciu o ten przygotowany w 2007 roku, na temat udziału państw Unii Europejskiej w programie nielegalnych transferów i tajnych więzień CIA. Amnesty International wyraża nadzieję, że Prezydencja będzie aktywnie wspierać tę inicjatywę.

Ochrona praw kobiet w Europie

- Prezydencja musi dołożyć wszelkich starań aby Unia Europejska przyjęła kompleksową strategię działań na rzecz eliminacji przemocy wobec kobiet. Strategia ta powinna uwzględniać różne formy przemocy, w tym okaleczanie narządów płciowych kobiet, oraz gwarantować szeroki poziom ochrony ich praw. Prezydencja powinna podjąć starania zmierzające do rozpoczęcia ogólnoeuropejskiej kampanii na rzecz eliminacji przemocy wobec kobiet. Wzywamy Prezydencję do wsparcia procesu pełnej implementacji Europejskiego Paktu na rzecz Równości Płci oraz wdrożenia 'Road Map' dla ofiar okaleczeń narządów płciowych i innych form przemocy.
- Prezydencja powinna śledzić postępy Komisji Europejskiej we wdrażaniu Strategii na rzecz Równości Kobiet i Mężczyzn na lata 2010-15, a w szczególności przyjęcia instrumentów gwarantujących ochronę praw kobiet będących ofiarami okaleczeń.
- Prezydencja powinna przekonać Unię Europejską do podpisania, a następnie niezwłocznej ratyfikacji Konwencji Rady Europy o przeciwdziałaniu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej.

Integracja społeczności romskiej w Europie

- Prezydencja powinna dołożyć wszelkich starań aby kraje członkowskie wprowadziły odpowiednią i jasno zdefiniowaną politykę wobec społeczności romskiej w Europie. Oczekujemy, że Prezydencja podejmie działania zmierzające do skutecznej i pełnej implementacji, przez wszystkie kraje członkowskie, ram Unii Europejskiej dotyczących Krajowych Strategii Integracji Romów. Najwyższy czas, aby integracja Romów w Europie stała się faktem.
- Podstawowym elementem niezbędnym do tego, aby stworzone ramy dla Strategii Krajowych odniosły sukces, jest reforma Europejskiej Platformy na rzecz Włączenia Romów. Platforma ta powinna odzwierciedlać wypracowaną dotychczas politykę oraz uwzględniać wyniki przeprowadzonych badań i analiz. Jednak spodziewane rezultaty mogą być osiągnięte poprzez rozpoczęcie zinstytucjonalizowanej współpracy pomiędzy decydentami na poziomie Unii Europejskiej, państwami członkowskimi, społeczeństwem obywatelskim oraz przede wszystkim społecznością romską.

Sprawiedliwe traktowanie migrantów i osób poszukujących ochrony międzynarodowej

- Wzywamy Prezydencję do opowiedzenia się za transparentną i odpowiedzialną polityką dotyczącą kontroli granic przez państwa członkowskie oraz Unijną Agencję Frontex. Prezydencja powinna dołożyć wszelkich starań aby podczas procedury przekazywania cudzoziemców do państw trzecich prawa człowieka były w pełni przestrzegane. Istnieje potrzeba oceny i zbadania sposobu traktowania cudzoziemców umieszczonych w ośrodkach detencyjnych po ich przekazaniu do krajów trzecich.
- Apelujemy, aby Prezydencja przyczyniła się do ukończenia prac nad pakietem zmian w unijnym prawie azylowym, zapewniając tym samym, że każdy z krajów członkowskich będzie stosował odpowiednie i równe standardy w zakresie rozpatrywania wniosków o status uchodźcy oraz przyjęcia osób poszukujących ochrony międzynarodowej. Potrzebne jest również przededefiniowanie praktyki dotyczącej detencji migrantów. Ponadto, prawa uchodźców muszą stanowić podstawę do dyskusji nad zmianami systemu Dublin II, a sami uchodźcy nie mogą być postrzegani jako obciążenie dla państwa.
- Prezydencja powinna zapewnić, aby Europejski Urząd Wsparcia w zakresie Polityki Azylowej, który rozpocznie swoją pracę 19 czerwca 2011 na Malcie, kierował się zasadą otwartości oraz w pełni włączył organizacje społeczeństwa obywatelskiego do swoich działań. Urząd powinien stać się źródłem informacji o krajach pochodzenia, które są wiarygodne, niezależne oraz dostępne dla wszystkich.

Wzmacnianie strategii wewnętrznej Unii Europejskiej dotyczącej praw człowieka

- Prezydencja musi aktywnie wpływać na europejską agendę praw człowieka. Powinna wykorzystać możliwości, jakie dają nowe kompetencje Unii Europejskiej w dziedzinie prawa karnego. Toczona dyskusja na temat praw procesowych i poza procesowych, w tym zatrzymania czy pełnego dostępu do poradnictwa prawnego, jest szansą na pokazanie, że Unia Europejska szanuje i zamierza stosować standardy praw człowieka wypracowane przez Radę Europy.
- Oczekujemy, że Prezydencja będzie aktywnie wspierała przystąpienie Unii Europejskiej do Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności bacząc jednocześnie, aby proces ten nie osłabił systemu ochrony funkcjonującego w ramach Rady Europy, ani nie ograniczył do niego dostępu. Przystąpienie Unii Europejskiej do Konwencji jest niezwykle szansą na wprowadzenie silnych mechanizmów wewnętrznej kontroli przestrzegania praw człowieka. Jednocześnie należy kontynuować zobowiązania Rady, podjęte podczas węgierskiej Prezydencji, dotyczące pełnej implementacji Karty Praw Podstawowych.

Wspieranie obrońców praw człowieka

- We współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych oraz państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Prezydencja powinna odgrywać aktywną rolę w skutecznej implementacji Wytycznych Unii Europejskiej w sprawie Obrońców Praw Człowieka w krajach trzecich. Wytyczne obejmują utrzymywanie regularnych kontaktów z obrońcami praw człowieka oraz kierowanie do nich pytań o to, jaki rodzaj wsparcia byłby najbardziej istotny.
- Prezydencja powinna również nadać nową dynamikę projektowi Miast-Schronień (Shelter Cities Initiative) zainicjowanemu przez czeską Prezydencję oraz zapewnić wsparcie polityczne dla przyjęcia europejskiego programu ochrony i schronień, zgodnie z Rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 roku na temat strategii Unii Europejskiej wspierającej obrońców praw człowieka. Projekt ten spowodowałby podniesienie poziomu wsparcia dla obrońców praw człowieka poprzez znalezienie im tymczasowego miejsca pobytu na terenie Unii Europejskiej. Projekt obejmowałby prawo do otrzymania wizy oraz schronienia, przyznawanych w sytuacjach wyjątkowych.

OSOBY SZCZEGÓLNIE ZAGROŻONE

AMNESTY
INTERNATIONAL

Ludzie na całym świecie cierpią z powodu łamania praw człowieka. Amnesty International zwraca się do Prezydencji z apelem o zapewnienie wsparcia Unii Europejskiej dla działań na rzecz indywidualnych osób i społeczności poprzez:

- przypominanie, informowanie i lobbowanie na rzecz opisanych w niniejszym dokumencie osób,
- współpracę z Ambasadami oraz przedstawicielstwami Unii Europejskiej w każdym państwie członkowskim,
- podejmowanie działań na poziomie lokalnym oraz krajowym zgodnie z wytycznymi Unii Europejskiej w zakresie Praw człowieka.

ZMICIER DASZKIEWICZ WIĘZIEN SUMIENIA, BIAŁORUŚ

© ByMedia.net

W marcu, czołowy aktywista, były więzień sumienia i lider organizacji Młody Front, został skazany na dwa lata pobytu w kolonii karnej za rzekome napastowanie przechodnia. Daszkiewicza zatrzymano wraz z innym aktywistą w przeddzień wyborów prezydenckich na Białorusi, w grudniu 2010 roku. Amnesty International ustaliła, że Daszkiewicz wraz z kolegą zostali de facto zaatakowani i pobici przez czterech mężczyzn. Zatrzymanie to miało prawdopodobnie na celu uniemożliwienie mu udziału w powyborczej demonstracji, w dniu 19 grudnia 2010 roku. W wyniku działań rządu skierowanych przeciwko członkom opozycji 11 osób zostało uznanych przez Amnesty International za więźniów sumienia. Wśród tej grupy znajdują się osoby zatrzymane lub przebywające w areszcie domowym oraz pięć osób skazanych na więzienie od dwóch do czterech lat.

Prezydencja powinna zwrócić się do władz Białorusi z apelem o uwolnienie więźniów sumienia oraz zaprzestania stosowania represji wobec opozycji.

NURMEMET YASIN OBROŃCA PRAW CZŁOWIEKA, CHINY

© Private

Ujgurski pisarz i poeta Nurmemet Yasin, uznany przez Amnesty International za więźnia sumienia, odbywa dziesięcioletni wyrok za napisanie opowiadania, w treści którego chińskie władze dopatrzyły się krytyki ich działań na terenie Ujgurskiego Regionu Autonomicznego Xinjiang. Opowiadanie było podstawą do oskarżenia o „podburzanie do rozłamu”. Podczas przesłuchania w listopadzie 2004 roku Yasin był zastraszany i bity przez policję. Został również pobity przez współwięźniów za brak znajomości języka mandaryńskiego.

Prezydencja powinna wezwać władze Chin do natychmiastowego zwolnienia Nurmemet Yasin oraz zagwarantowania mniejszości Ujgurskiej prawa do swobody wypowiedzi. Chiny powinny wypracować politykę, która będzie respektować prawa mniejszości narodowych i etnicznych do zachowania ich odrębnej kultury i tradycji.

ABD AL-RAHIM AL-NASHIRI ORAZ ABU ZUBAJDA 'WOJNA Z TERRORYZMEM', POLSKA

Raport CIA z 2004 roku stwierdza, że Abd Al-Rahim al-Nashiri podczas pobytu w tajnym więzieniu był poddawany tzw. waterboardingowi (tortura polegająca na podtapianiu), krępowany oraz grożono mu bronią. W 2010 roku George W. Bush przyznał w swojej książce, że zezwolił na zatrzymanie Abu Zubaydah oraz poddawanie go waterboardingowi. Obie osoby pochodzą z Arabii Saudyjskiej a obecnie są przetrzymywane w więzieniu Guantanamo. Prokuratura w Polsce przyznała im status osób pokrzywdzonych w związku ze śledztwem prowadzonym w sprawie domniemania istnienia tajnego więzienia w Starych Kiejkutach.

Prezydencja powinna aktywnie przeciwdziałać bezkarności oraz wspierać wszelkie wysiłki zmierzające do przeprowadzenia niezależnego śledztwa w sprawie zarzutów o współudział państw europejskich w amerykańskim programie nielegalnych transferów i tajnych więzień CIA. Podczas Prezydencji, Polska powinna kontynuować dochodzenie w sposób możliwie jak najbardziej przejrzysty i otwarty oraz przy pełnym udziale poszkodowanych.

MILAN LEVAR ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA ZBRODNIĘ WOJENNE, CHORWACJA

Milan Levar zginął w wyniku eksplozji bomby w samochodzie 28 sierpnia 2000 roku w miejscowości Gospić. Chociaż minęło jedenaście lat sprawca tej zbrodni wciąż nie został postawiony przed wymiarem sprawiedliwości. Levar został zamordowany ponieważ prowadził publiczną kampanię na rzecz sprawiedliwości dla ofiar przestępstw popełnionych podczas wojny w Chorwacji w latach 1991 – 1995. Był ochotnikiem w armii chorwackiej w 1991 roku. Jak ustaliła Amnesty International w 1992 roku otrzymał rozkaz przeprowadzenia egzekucji chorwackich Serbów, jednak odmówił jego wykonania. Po wojnie, w latach 1997 i 1998 w związku ze zbrodniami wojennymi popełnionymi w Chorwacji w okolicach miasta Gospić, był przesłuchiwany jako potencjalny świadek przez Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii w Hadze. Pomagał w zbieraniu dowodów oraz w dotarciu do innych świadków, którzy następnie byli przesłuchiwanymi przez Trybunał. Został zamordowany zanim zdolał złożyć swoje zeznania.

W kontekście negocjacji akcesyjnych Chorwacji do Unii Europejskiej, Prezydencja powinna nalegać na władze Chorwacji aby osoby odpowiedzialne za śmierć Milana Levara zostały pociągnięte do odpowiedzialności oraz aby rozpoczęto śledztwo w sprawie oskarżeń wysokich urzędników państwowych o udział w zbrodniach wojennych.

© Private

ASTER FISSEHATSION PRZETRZYMYWANIE W ODOŚOBNIENIU, ERYTREA

Aster Fissehatsion jest przetrzymywana od września 2001 roku w odosobnieniu bez możliwości komunikowania się z bliskimi czy swoim adwokatem. Nie zostały wobec niej postawione żadne zarzuty ani nie wyznaczono daty procesu sądowego. Fissehatsion została aresztowana podczas spotkania opozycjonistów znanych jako Grupa 15 (G-15). W maju 2001 roku Grupa G-15 opublikowała list otwarty, w którym oznajmiła iż Konstytucja Erytrei zobowiązuje prezydenta oraz partię rządzącą do zwoływania wewnętrznych zebrań partyjnych, do przestrzegania procedur parlamentarnych i rządowych. W liście wezwała również do przeprowadzenia obiecanej reformy sądownictwa. W sierpniu 2001 roku, Sekretarz Generalny Erytrejskiego Ludowego Frontu na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości oskarżył Grupę G-15 o próbę destabilizacji kraju. W liście opublikowanym w gazecie, G-15 zwróciła się do narodu Erytrei o pomoc w rozwiązaniu problemów państwa i zaapelowała do rządu aby ten zezwolił na swobodną wymianę poglądów i pełne zaangażowanie obywateli w życie społeczne kraju. 18 września 2001 roku, 11 z 15 sygnatariuszy listu włącznie z Aster Fissehatsion zostało aresztowanych.

Prezydencja powinna domagać się od władz Erytrei, żeby Aster Fissehatsion została jak najszybciej uwolniona.

© Amnesty International

FATIMA HUSSEIN AL-BADI KARA ŚMIERCI, JEMEN

W wyniku nierzetelnego i niesprawiedliwego procesu Fatima Hussein al-Badi w 2000 roku została skazana na karę śmierci za zabójstwo męża. Najprawdopodobniej była przesłuchiwana w nocy i bez obecności prawnika. Jej brat Abdullah, który ostatecznie przyznał się do zamordowania szwagra, był obecny podczas przesłuchania i słyszał jak straszno ją gwałtem. W konsekwencji Abdullah został stracony w 2005 roku. W 2003 roku Sąd Najwyższy uznał, że Fatima nie brała udziału w zabójstwie męża, a jedynie pomagała w ukryciu jego zwłok i skazał ją na cztery lata więzienia. Jednak rok później, po interwencji Prezydenta, sąd zrewidował swój wyrok i ponownie skazał ją na karę śmierci. Prawnik Fatimy wniósł do Prezydenta wniosek o ułaskawienie, jednak wyrok śmierci może być wykonany w każdej chwili.

Zgodnie z Wytocznymi Unii Europejskiej dotyczącymi Kary Śmierci, Prezydencja powinna domagać się aby w Jemenie niezwłocznie złagodzone wyrok Fatimy Hussein Al-Badi oraz każdej osoby wobec której orzeczono karę śmierci. Kara śmierci w tym kraju powinna zostać zniesiona.

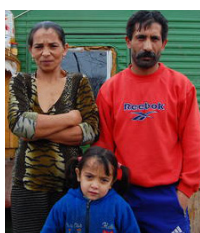
© Private

DAKA ASANI BEZKARNOŚĆ ZA ZBRODNIĘ WOJENNE, KOSOWO (SERBIA)

Podczas wojny 1999 roku, około 700 Serbów, Romów i osób pochodzących z innych mniejszości narodowych zostało uprowadzonych i zamordowanych przez kosowskich Albańczyków.

Daka Asani, należący do społeczności romskiej, 1 sierpnia 1999 roku zginął podczas robienia zakupów w mieście Uroszevac/Ferizaj. Rok później jego ciało zostało ekshumowane na cmentarzu w Prisztinie razem ze szczątkami 176 Albańczyków, Serbów i Romów. Sekcja zwłok wykazała, że Asani zginął w wyniku „obrażeń po licznych ranach postrzałowych w głowę i tułów”. Jego ciało zostało zidentyfikowane i zwrócone rodzinie w grudniu 2006 roku. Pomimo wniosku rodziny, władze nie wszczęły dochodzenia w sprawie morderstwa Daki Asani.

Prezydencja powinna wnioskować o zwiększenie środków i liczby personelu w ramach misji EULEX w Kosowie, tak aby zapewnić szybkie i niezależne dochodzenia w sprawie Daka Asani oraz w innych sprawach dotyczących uprowadzeń i morderstw.

© Amnesty International

MIESZKAŃCY PICTOR NAGY DYSKRYMINACJA, RUMUNIA

W 2004 roku około 100 Romów zostało eksmitowanych ze swoich domów w Miercurea Ciuc. Zostali tymczasowo zakwaterowani w metalowych kontenerach i szopach w okolicy oczyszczalni ścieków. Mieszkali w warunkach urągających ludzkiej godności przez okres siedmiu lat. Byli narażeni na utratę zdrowia.

Prezydencja powinna wezwać władze Rumunii do zaprzestania eksmisji Romów oraz do zapewnienia im odpowiednich warunków mieszkaniowych i opieki zdrowotnej bez dyskryminacji.

© Aleksei Sololov

ALEKSIEJ SOKOŁOW OBROŃCA PRAW CZŁOWIEKA, ROSJA

Aleksei Sokołow jest obrońcą praw człowieka, który głośno mówi o przypadkach tortur i innego nieludzkiego lub poniżającego traktowania w rosyjskich aresztach i więzieniach. W 2010 roku, został oskarżony o kradzież i rabunek a następnie skazany na trzy lata więzienia. Sokołow nie przyznał się do stawianych mu zarzutów, które w dużej mierze były oparte na zeznaniach współwięźniów oraz uzyskane zostały prawdopodobnie pod przymusem. Prawnicy Sokołowa oraz organizacje pozarządowe zajmujące się prawami człowieka wspólnie stwierdzili, że proces Sokołowa nie spełniał podstawowych standardów i nie był sprawiedliwy. Od tamtego czasu, Sokołow jest nieustannie nękany przez władze, a w szczególności przez pracowników więzienia. W sierpniu 2010 roku został pobity a następnie umieszczony w izolatorze. 14 grudnia 2010 roku sąd odrzucił jego wniosek o warunkowe zwolnienie, uzasadniając swoją decyzję informacją o dwóch naganach, które Sokołow dostał za picie herbaty w niewłaściwym miejscu oraz za leżenie bez pozwolenia (Sokołow nie mógł wstać ze względu na liczne obrażenia powstałe w wyniku pobicia go przez strażników).

Prezydencja powinna domagać się aby proces apelacyjny Aleksieja Sokołowa był sprawiedliwy, aby przeprowadzono śledztwo w sprawie tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania, któremu był poddawany oraz aby uznano, że jego prawo do bezstronnego i rzetelnego procesu zostało naruszone.

© Amnesty International

SPOŁECZNOŚĆ AL-ME'ADESSA, EGIPT

Życie 200 rodzin z Al-Me'adessa będącej częścią slumsów Kairu Manshiyet Nasser jest zagrożone przez zmiany geologiczne terenu. Szóstego września 2008 roku w wyniku erozji ziemi i osuwania się głazów ze wzgórza Al-Muqattam zginęło 119 osób. Po wypadku, około 11 000 rodzin zostało przeniesionych do lokali zastępczych bez wcześniejszych konsultacji z samymi zainteresowanymi. W 2010 roku na wzgórzach Al-Muqattam nadal mieszkało 12 000 rodzin. W trakcie przesiedleń wiele osób eksmitowano, a setki innych zostało bez dachu nad głową. Mieszkańcy Al-Me'adessa obawiają się, że zaproponowane im lokale będą znajdowały się z dala od ich miejsc pracy, szkół, rodziny czy przyjaciół. Inni obawiają się, że mogą zostać bezdomnymi.

Prezydencja powinna zwrócić się do władz Egiptu aby te dołożyły wszelkich starań w celu poprawy sytuacji mieszkańców Al-Me'adessa poprzez zapewnienie im tymczasowego schronienia i odpowiednich lokali zastępczych. Przesiedlenia ludności powinno odbywać się z poszanowaniem godności oraz ich praw.

© Amnesty International 2011

Amnesty International
Biuro ds. Instytucji Europejskich
rue de Trèves, 35, Bte 3
1040 Brussels
Belgia
www.amnesty.eu

Amnesty International Polska
Stowarzyszenie Amnesty International
ul. Piękna 6a, lokal 2, I piętro
00-672 Warszawa
www.amnesty.org.pl

Amnesty International
Międzynarodowy Sekretariat
Peter Benenson House
1 Easton Street
London WC1X 0DW
Wielka Brytania
www.amnesty.org

Wszystkie prawa zastrzeżone. Niniejsza publikacja jest chroniona prawem autorskim, może być jednak rozpowszechniana w celach kampanijnych lub edukacyjnych. Podmioty chcące wykorzystywać publikację do wyżej określonych celów są zobowiązane do zgłoszenia tego faktu wydawcy. Kopiowanie dla jakichkolwiek innych celów, lub wykorzystywanie do publikacji, tłumaczenie lub adaptacja wymaga pisemnej zgody wydawcy i może być przedmiotem opłaty.

Zdjęcie na okładce: Londyn, Wielka Brytania, 7 kwietnia 2011. Amnesty International wzywa Litwę do "Ujawnienia prawdy" na temat udziału w programie nielegalnych transferów i tajnych więzień.
© Amnesty International

Zdjęcie w środku: Mińsk, Białoruś, 19 Grudnia 2010. Ponad 30 000 osób przemarszerowało ulicami stolicy w proteście przeciwko nieuczciwym wyborom prezydenckim mającym jedynie na celu, zdaniem demonstrantów, legitymizację autorytarnych rządów Aleksandra Łukaszenki.
© Demotix / Alexander Mazurkevich

W niniejszym dokumencie Amnesty International prezentuje siedem rekomendacji dla Polski, w obszarze praw człowieka, podczas jej przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Po pierwszych trzech miesiącach Amnesty International oceni postęp w realizacji rekomendacji, a następnie przedstawi ewaluację końcową. Zachęcamy Prezydencję do indywidualnego monitorowania rozwoju sytuacji w obszarach objętych niniejszymi rekomendacjami. Działania na rzecz przestrzegania praw człowieka zawsze dotyczą konkretnych osób. Podjęcie realnych kroków w celu poprawy sytuacji jednostek jest kluczowe dla wcielenia w życie zobowiązań Unii Europejskiej w zakresie ochrony praw człowieka. Integralną częścią niniejszego dokumentu jest lista osób szczególnie zagrożonych. Zwracamy się do Prezydencji o podjęcie natychmiastowej interwencji w imieniu każdej z tych osób i tym samym potwierdzenie zaangażowania Unii Europejskiej w obronę praw człowieka na świecie.

AMNESTY INTERNATIONAL

